

som sædvanligt nogle korte Bemærkninger om Samlingen.

Det har ikke just været lange Meddelelser, der i de senere Aar ved Samlingens Slutning ere blevne givne fra Formandspladsen, først fordi der ikke var noget stort at meddele, senere, navnlig i forrige Aar, hvor det stillede sig adskilligt heldigere; fordi jeg kunde henvise til den Oversigt, som efter Skik og Brug meddeles i Rigsdagstidenden fra Bureauets Side, og af hvilken Resultatet af Arbejderne fremgaaar. Jeg vil heller ikke nu finde det nødvendigt at komme ind paa Enkeltheder; det behøves ikke, da Oversigten som sagt vil give de Herrer alt, hvad der i saa Henseende maatte attraas. Men det er dog ganske naturligt, at man opfaster sig det Spørgsmaal, hvorledes det er gaaet med Arbejderne, med Virksomheden her, og da synes jeg, at vi maa kunne være enige om at sige, at der virkelig er arbejdet ikke lidet, og at man her i Landstinget saa temmelig har gjort alt, hvad der kunde gøres. De Sager, som kunde fremmes, ere fremmede, og deriblandt findes temmelig store Sager. Der er enkelte, der ikke ere foretagne, det gælder navnlig om de 4 Særnbanelovsforslag, som kom her ind i den 11te Time, bleve opførte paa Dagsordenen, men paa Grund af paatrængende Hindringer maatte udgaa. Saa er der ogsaa ganske vist flere Udvalg, der ikke have ladet høre endeligen fra sig, men de have sagtens haft saadanne Hindringer for at saa deres Arbejde færdigt, som man maa anerkende. Der foreligger allerede fra flere af disse Udvalg Betænkninger og Beretninger, som indeholde fornøden Redegørelse, og det, der ikke allerede er kommet frem, vil vist nok komme senere.

Ser man derhos paa hele det samlede Resultat af Arbejdet i denne Rigsdagssamling, synes jeg, at man maa erkende, at det er virkelig ikke noget lidet Resultat, der foreligger. Mange Lovforslag ere færdige fra Rigsdagens Side og deriblandt mange vigtige, saare vigtige Lovforslag. Naturligvis har der under Arbejdets Gennemførelse været Ulemper, navnlig her i Landstinget, det sædvanlige Pres i Slutningen af Samlingen, hvor der jages og maa jages for at naa Maalet. Maaste der ogsaa ellers har været en og anden Ulempe af anden Art,

men i det hele have de vel ikke været større i denne Samling end i forrige, da jeg ogsaa tillod mig at berøre dette, men fandt, at man dog ikke maatte lægge for megen Bægt derpaa, hellere se den lyse Side og være glad derved. Jeg mener, at det er umiskendeligt, at der fra ikke saa Medlemmers Side, fra begge Sider af Tinget og fra begge Ting, er udfoldet et meget betydeligt Arbejde og anvendt Tid og Kræfter i stort Omfang for i Forening med de Herrer Ministre at forberede Sagernes videre Forhandling og Afgørelse her i Salene. Jeg finder, at det har sin store Fortjeneste, og at vi skyldte dem megen Tak derfor. I det hele taget maa man sige, at den Vej, som man slog ind paa — jeg kan vel sige til almindelig Glæde i forrige Samling, at man arbejdede mere sammen og aabenbart gerne vilde komme ind i mere normale Forhold er fulgt i denne Samling, som det ogsaa haabedes ved Enden af forrige Samling. Man er gaaet videre paa denne Vej, hvad der er umiskendeligt ved de større og flere Resultater, som ere fremkomne, og i det hele har Samarbejdet været betydeligere. Vi savne jo ganske vist det, som er og maa blive Hovedsagen for os, en regelmæssig Finanslov, men der er Grund til at tro, at jo mere vi gaa frem paa samme Maade som nu, desto mere nærmer man sig dette Maal, som vi alle længes efter. For en billig Dom synes mig, der er ikke lidet at erkende ogsaa i saa Henseende.

Det, jeg endnu har at sige, gælder den kommende Tid. Hs. Maj. Kongens Fødselsdag staar jo for Døren. Jeg behøver ingen Bemyndigelse til at overbringe Landstingets Dytønstning, det ligger i Forholdenes Natur, og har allerede i en Række af Aar været givet af sig selv. Det betragter jeg stædte som en Selvfølge (Stemmer: Ja! Ja!). Jeg ved, at jeg vilde med Føje paadrage mig Hs. Maj. s Udvilje, hvis jeg forspønte noget i den Retning. — Men desuden forestaar jo en anden Festslighed, større for saa vidt den er saa faare sjælden, nemlig Majestæternes Guldbryllup i Slutningen af Maj. At Landstinget ønsker ogsaa der at lade sig bemærke, er en Selvfølge. Denne Festslighed, stor og glædelig i sig selv, vil jo ikke blot blive fejret i Kongeborgen og Kongehusets Familie, haade her og andetsteds, haade